

Svetlo, psychický svet, noetikálny svet, Boh, Idea Človeka, exomatóza

Boh nie je tým, čo človek nazýva Bohom. Používaním slova Boh človek bagatelizuje význam Absolútneho Bytia podľa svojho vlastného pohľadu. Človek si vytvoril mnohých bohov. Starovekí Gréci, ako aj Egypťania, ich nazývali polobohmi. Oni jednoducho vytvárali elementálov.

Čo sú to elementály? Mysel' prestupuje vesmírmí. Mysel' nie je Boh, je to prostriedok (nástroj), prostredníctvom ktorého sa Boh – Absolútne Bytie – prejavuje ako Kristus Logos alebo Duch Svätý. Absolútne Bytie prejavuje samé seba mnohými ďalšími spôsobmi, no my, ľudské bytosti, môžeme pochopiť iba tieto dva. Nemôžeme vedieť, ako dokážu Archanjeli porozumieť prejavu Boha. Rozpoznávame iba dve kvality Boha, logoickú a svätodušnú. Veríme v jedného Boha – Otca, Syna a Ducha Svätého.

A teraz: čo Boh je a čo Boh nie je? Boh je Absolútne Bytie. Ani len nepomyslite na to, že by ste Mu dokázali porozumieť, nie je to totiž možné. Ak by ste sa snažili pochopiť svetlo tým, že budete hľadiť do slnka svojimi fyzickými očami, oslepnete. Je to presne to isté, ako pochopiť Boha prostredníctvom nášho materiálneho mozgu. Predsa však sme schopní pozorovať Jeho prejavy a skrze ne získavať poznanie toho, čím Boh je, až do určitého bodu.

Uvediem príklad. Samotné svetlo sa nedá vidieť. Vibrácie, ktoré nazývame svetlom, sú neviditeľné. Ale ich lúče majú schopnosť dopadnúť na povrch, osvietiť ho a odrážajúc sa od neho odovzdávať obraz ľudským očiam. A predsa svetlo samé o sebe nie je viditeľné. Ak upriamite zrak hore k oblohe, uvidíte mnoho hviezd. Mnohé tieto hviezdy vyžarujú svoje vlastné svetlo, zatiaľ čo ostatné svetlo odrážajú. Rozhodne však svetlo nie sme schopní vidieť. Na to, aby sme svetlo vo vesmíre vnímali, musí toto svetlo dopadnúť na takzvané nebeské teleso a odrážať sa od neho. Až vtedy ste schopní túto hviezdu pozorovať a uvidieť svetlo. Svetlo vyžarujúce zo slnka je predtým, ako dorazí k hviezde, neviditeľné, avšak stáva sa viditeľným hneď, ako sa dotkne povrchu hviezdy. Rovnako je ťažké pochopiť Boha v rámci Nekonečna, v rámci vesmírov, až kým nedosiahne materiálne existujúcu ľudskú bytosť, aby bol v tomto človeku prejavovaný ako intelekt a vedomie samého seba.

Teraz si povedzme niečo o tom, čo je vedomie samého seba a čo je intelekt. Môžem napríklad skonštatovať, že svetlo, ktoré sa odráža od materiálneho predmetu, je skutočným, pôvodným svetlom? Majú svetlo a vibrácie dopadajúce na predmet rovnakú kvalitu ako tie, ktoré sa vracajú k nám po tom, čo dopadli na materiálny objekt? Samozrejme, že nie.

Takže svetlo, ktoré je samo o sebe neviditeľné, naráža na povrch, potom sa od povrchu odráža a opäť sa neviditeľné vracia späť, až kým nezasiahne ľudské oko. Až potom sa materiálny predmet, ktorý bol zasiahnutý svetlom, stáva viditeľným. Týmto spôsobom sa svetlo dostáva k nášmu intelektu a my tak vieme, že ide o svetlo.

Podobne, keď Boh – Absolútne Bytie vo svojej pluralite – vyžaruje zo svojho Absolútneho Zdroja (božská Svätá Monáda), aby prejavil seba v rámci vesmírov, je priehľadný a neviditeľný, aspoň pre materiálny mozog.

Keď ideme do vyšších noetických svetov, môžeme toho pochopiť oveľa viac. Nie skrze intelekt a myslenie, ale prostredníctvom asimilácie a extázy. Absolútne Bytie vyžaruje vnútri vesmírov nezachytiteľného Ducha: Ducha, ktorý „vdychuje svoj dych“ v súlade s Jeho vôľou.

Keď Duch naráža na svetlo, dochádza k stretnutiu s Ideou Človeka. Čo to znamená „dochádza k stretnutiu“? Znamená to, že v Božskom Pláne, v rámci vesmírov, existuje bod – Idea Človeka. V tomto prípade pre nás svetlo reprezentuje Ideu Človeka. Od tohto momentu tento lúč Ducha pokračuje ďalej, aby sa stal človekom – hmotnou ľudskou bytosťou. Stále neviditeľný a nezachytiteľný.

Povedzte mi, koľkí z vás ako vedomia samých seba poznáte svoje Ja ako vedomie Duše o samej sebe predtým, ako dospejete do tohto štádia? Vie priemerný človek, čo je Duša? Čo je Boh? Čím je naše skutočné Ja? Vedomie Duše o samej sebe zostupuje a odieva sa hmotou, psychickou hmotou, noetikálnou hmotou, noetickou látkou a Superlátkou. Všetky tieto rúcha sú hmotou.

Čo je teda hmota? Nemôžeme poprieť, že vieme, čo hmota je. Čo ak sa na to pozrieme z hľadiska vedy? Z vedeckého hľadiska hmota neexistuje. Je všeobecne známe, že je to zhustená energia. No i napriek tomu nikto z nás nemôže poprieť, že táto stolička, tento stôl a táto ľudská bytosť existujú. Môžem sa ich dotknúť, poznám ich; teda sú zložené z niečoho, čo sa nachádza v tuhom, kvapalnom alebo plynnom stave.

Na to, aby sme si uvedomili, čo je hmota, musíme použiť niečo, čo vibruje a má tú istú vibračnú frekvenciu, inak toho nie sme schopní. Platí to aj pre našu ruku, naše oči, náš mozog, ako aj pre našich päť zmyslov. Keď sa dotkneme tohto stola, potom vieme, že existuje. Povedzme, že tento stôl má vibračný rozsah od jednej do desiatich a naša fyzická ruka tiež vibruje v rozsahu od jednej do desiatich. Takže naša materiálna ruka vníma stôl ako čosi pevné, pretože ruka i stôl spoluvibrujú v tom istom frekvenčnom rozsahu. Ak by však naša ruka nevibrovala v tom istom rozsahu, ako napríklad naša éterická ruka, ktorú môžeme používať a precítiť pomocou kinetického éteru a éteru vnímania (cítenia), potom by táto ruka prenikla skrze stôl. Pre našu éterickú ruku, ktorá vibruje v rozsahu, povedzme, od desiatich do dvadsiatich, nie je stôl prekážkou. To isté platí pre našu psychickú ruku.

Materiálny svet okolo nás vnímame tak, ako ho vnímame vďaka svojim piatim zmyslom. Týchto päť zmyslov vo fyzickom tele vibruje v tom istom frekvenčnom rozsahu ako hrubohmotný svet. My však nemáme iba fyzické telo. Máme aj ďalšie telá: takzvané psychické telo, noetikálne telo a noetické telo.

Priemerný človek, ktorý má v centre svojho uvedomelého Ja len päť zmyslov, svoje materiálne telo, pohlavie, žalúdok a materiálny mozog, vníma veci vôkol seba iba obmedzene a nemôže vnímať vibrácie, ktoré sú mimo rozsahu od jednej do desiatich. Vibrácie od jednej do desiatich korešpondujú len s hrubou hmotou. Ale ak posunieme uvedomenie samého seba a vedomie do

rozsahu od desiatich do dvadsiatic, potom uvidíme, že vibrácie, ktoré vnímame, sú z iného sveta, značne odlišného od toho fyzického. My tento svet nazývame psychickým svetom.

Čo sú to psychické svety? Existujú tam hory a domy? Áno, všetko tam existuje. My to však nie sme schopní vnímať, pretože nevibrujeme v tom istom vibračnom rozsahu ako tie svety. Keď presunieme svoje uvedomenie samého seba a svoje vedomie k týmto vibračným frekvenciám, potom pre nás bude skutočným svetom psychický svet a nie fyzický. Fyzický svet sa pre nás rozplynie.

Fyzický svet vnímame v nižšom vibračnom rozsahu od jednej do desiatich. V ďalšom rozsahu od desiatich do dvadsiatic vnímame psychický svet. Aký je vzťah medzi psychickým a fyzickým svetom? Vo fyzickom svete sme schopní si uvedomovať pár tisíc štvorcových míľ povrchu planéty, nič viac. Zvyšné dve tretiny povrchu tvorí voda. Čo si môžeme uvedomovať prostredníctvom nášho fyzického tela? Veľmi málo. Jazerá, hory, mestá, oblaky, fyzické podmienky. Niektoré z nich boli vytvorené človekom, iné zas nie.

Psychický svet je oveľa väčší. Má sedem rovín, pričom každá jedna rovina má sedem podúrovní, dohromady štyridsaťdeväť. Mohli by ste sa spýtať, aké veľké sú tieto podúrovne. Celý fyzický svet je ako bod v jednej z týchto podúrovní psychického sveta. Sú tieto svety obývané? Rozhodne áno, entitami a inteligenciami vyššími, než sú ľudské bytosti. Fyzická úroveň svojimi nízkymi vibráciami otupuje ľudskú myseľ.

Ďalej sú tu noetikálne svety, ktoré majú takisto sedem rovín, každú rozdelenú na sedem podúrovní, spolu štyridsaťdeväť. Tieto svety sú stále väčšie, bohatšie a žiarivejšie.

Ako sme si už predtým povedali, ak svetlo nedopadne na predmet, nie je možné ho vnímať. Takže ak my ako uvedomenia samých seba nedosiahneme noetické svetlo, noetikálne svetlo a psychické svetlo, potom nič psychické nemôžeme spoznať.

Človek je Ja, ktoré si uvedomuje samo seba. Táto takzvaná uvedomelá existencia v hrubohmotnom tele, nazývaná, povedzme, Jurajom, je veľmi obmedzená a je schopná vnímať iba vibrácie trojdimenzionálneho sveta.

Čo je trojdimenzionálny svet? Je to svet, ktorý nám poskytuje pevnosť, hustotu, hmotnosť a šírku. Je zákonom trojdimenzionálneho sveta, že dva predmety tej istej hustoty alebo frekvencie nemôžu zabrať ten istý priestor. To je zákon hrubohmotného sveta.

Zákony rovín a podúrovní psychických a noetických svetov sú veľmi odlišné. Tisíciky predmetov môžu zabrať ten istý priestor bez toho, aby si navzájom prekážali. Je to iba záležitosť koordinácie a vibrácie, ničoho iného. S niečím podobným sa stretávame i vo fyzickom svete. V tejto miestnosti sa napríklad nachádzajú signály všetkých vysielacích staníc, ale dokážeme tieto signály počuť? Nie. Ak by sme si naladili rádio na jednu z týchto frekvencií rôznych vysielacích staníc, počuli by sme hudbu. A tak niečo, čo pre nás až do tohto momentu neexistovalo, by sa stalo skutočnosťou prostredníctvom koordinácie. Takže dokonca i vo fyzickom svete musíme chápať, že priestor nie je niečím, čo prekáža predmetom alebo veciam, ktoré sa v ňom nachádzajú, keď sú mimo troch dimenzií, ako napríklad éterické vibrácie rádia a TV signálov.

Prostredníctvom vedeckého výskumu môžeme porozumieť mnohým veciam. To, čo nazývame skutočným a čo nám sprostredkúva päť zmyslov, je iba malou časťou skutočnosti.

Niektro by sa mohol spýtať, kde sa nachádzajú svety a prostredia psychických rovín a podúrovní. Všetky tieto svety sa nachádzajú tu, peklá i raje. Je to záležitosť koordinácie a ničoho iného. Štvrtá dimenzia nepodlieha vplyvu priestoru. Einstein začal o tom hovoriť, ale prestal. Smelo postupujeme ďalej a tvrdíme, že priestor vo štvrtej dimenzii nemá ten istý význam ako vo fyzickom svete. Rôzne experimenty s telepatiou dokazujú, že priestor nekorešponduje so zmyslom, ktorý mu je zvyčajne pripisovaný.

Bádatelia Pravdy skúmajú, čím je svetlo na fyzickej úrovni, ako sa šíri, aký má na nás účinok a čo robí.

Pozrime sa teraz na materiálne svetlo. Povedali sme, že svetlo dopadá na povrch, od ktorého sa odráža, a vracia sa k nášmu zraku, pričom so sebou nesie určitý tvar alebo obraz. Tento obraz vyvoláva podráždenie v tmavej časti materiálneho mozgu a „Ja“ – záhadná entita, ktorú budeme neskôr sledovať a skúmať – potom tieto vibrácie interpretuje.

A takto zvykneme napríklad skonštatovať, že vidíme strom. Predpokladajme, že stojíme v dosť značnej vzdialenosti od stromu. Sme schopní z tohto miesta pozorovať strom a vtáky na ňom? – Nie. Prečo? – Pretože ako svetelné lúče putujú späť k nám, dostávajú sa k sebe až tak blízko, že znehodnocujú obraz povrchu, od ktorého sa odrazili.

Ak sa dostaneme, povedzme, sedemkrát bližšie k danému stromu ako predtým, budeme môcť pozorovať i vtáky. Budeme ich môcť pozorovať dokonca aj vtedy, keď sa nepohneme z miesta, kde sa práve nachádzame, za predpokladu, že použijeme ďalekohľad. Čo to znamená? Znamená to, že ďalekohľad roztvára vibrácie (rozkladá lúče svetla zväčšovaním obrazu). Pomocou ďalekohľadu nám svetlo prejavuje samo seba tým istým spôsobom, ako keby sme sa fyzicky nachádzali sedemkrát bližšie. Takže môžeme vidieť všetko. Ak sa vás teraz spýtam: „Vidíte vtáky?“, odpoviete: „Áno.“ Podišli ste bližšie, aby ste ich videli? Odpoviete: „Nie, a predsa ich vidíme.“ Ak by som vám nebol dal ďalekohľad, boli by ste schopní tieto vtáky vnímať? Vedeli by ste dokonca o ich existencii? – Samozrejme, že nie.

Skúmaním fyzického svetla budeme prijímať a sledovať dojmy, ktoré v nás svetlo vyvoláva, a potom tieto dojmy analyzovať. Ak toto svetlo veľmi dôkladne preskúmame, uvedomíme si, že má určité schopnosti, ktoré si dokážeme osvojiť, aby sa stali našimi vlastnými. Ako sa môžu stať našimi vlastnými, pokiaľ toto svetlo neskúmame? Musíme pochopiť, že sa nestaneme majstrami niečoho, kým to niečo neštudujeme.

Chápanie konceptu priestoru v psychickom svete je rozdielne. Ako zistíme, čo psychický svet vlastne je, ak nepresunieme svoje sebauvedomenie do takzvaného psychického tela uskutočňovaním takzvanej exomatózy, aby sme navštívili psychický svet?

Takým istým spôsobom, akým vidíme fyzický svet, môžeme tiež pozorovať psychický svet. Rovnako ako existujú zákony, ktoré vládnu fyzickému svetu, sú tu tiež zákony ovplyvňujúce

psychické a noetikálne svety. Tieto svety nie sú ponechané bez kontroly; riadi ich božská Úplná Múdrost a Úplná Moc, pretože v nich existujú nemenné zákony.

Teraz už začíname prenikať ku konceptu Boha ako takému. Boh, ktorého vnímame skrze náš intelekt, sa líši od Boha, v ktorého verí väčšina ľudí – od starého pána s bielou bradou, ktorý nás súdi a trestá.

Ako som už predtým spomenul, človek si v čase a priestore vytvoril mnohých bohov – elementálov, ktorí sú myšlienkovými projekciami človeka. Takýto druh myšlienkových projekcií väčšieho množstva ľudí, sústredený na ten istý bod, vytvára moc.

Čo je zmyslom bádania pravdy pre nás? Márníť čas? – Nie. Je potrebné, aby sme sa učili spoznávať svety, rozličné dimenzie a všetky vesmíry. Kristus povedal: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec nebeský.“ Je to silné vyznanie, nechcem povedať príkaz. A Kristus tiež povedal: „Boh je Duch a tí, ktorí Ho uctievať, musia Ho uctievať v Duchu a v Pravde.“ Boh je Duch a tí, ktorí Ho poznajú, musia s Ním prísť do kontaktu v Duchu a Pravde. Uctievať Ho znamená hýbať sa smerom k Nemu.

Boha si nebudeme predstavovať ako kus dreva. Pochopiteľne, ikonu alebo modlu je možné zmagnetizovať, to sme študovali, ale toto všetko slúži človeku. V skutočnosti je Boh Duch a môžeme sa k Nemu priblížiť iba v Duchu a v Pravde.

Čo Boh nie je? Boh nie je tým, za čo Ho ľudia považujú: idolom, ikonou alebo elementálom, ktorý uskutočňuje fenomény. Samozrejme, že k fenoménom môže dochádzať. Ale čím sú? Sú výsledkom oddanosti a koncentrácie mnohých osôb na formu a myšlienku, a tak táto predstava získava svoju existenciu. Toto sa však uskutočňuje automaticky a títo ľudia vôbec nemajú potuchy, ako k tomu dochádza, ako to dosiahli a ako im to môže slúžiť. Elementály môžu byť škodlivé a deštruktívne alebo dobré a užitočné, ale samy osebe nie sú Bohom.

Môžeme povedať, že človek vytvoril bohov? Nehovorte mi, že je to Boh, kto ich vytvoril, pretože by sme tým bagatelizovali ideu Absolútneho Bytia. Boh nás nevytvoril; my nie sme stvorením. My sme Ním. Sme Jeho predĺžením a On vytvoril Juraja a Máriu, osobnosť, fyzické, psychické a noetikálne telá.

Juraj a Mária sa ako osobnosti pohybujú každý vo svojom materiálnom tele. Po niekoľkých hodinách sa ich fyzické telá unavia a uložia sa na spánok, zväčša bez snov. Sny neexistujú. Počas snenia jednoducho vstupujú do psychických svetov bez toho, aby si to uvedomovali. Pretože sa v tom celom nedokážu dobre zorientovať, mätie ich to a myslia si, že tieto svety nie sú skutočné.

Ale teraz späť k Jurajovi a Márii. Sú to entity, ktoré získavajú dojmy zväčša podvedome, ba dokonca i vedome. Koľko z nich ľudia dokážu vnímať prostredníctvom svojich piatich zmyslov? A tak ak budeme vykonávať svoje cvičenia, postupne spozorujeme, že sme schopní vnímať stále viac a viac dojmov a skúseností.

Tak prichádzame k záveru, že vo fyzickom svete žijeme mechanicky. Zaznamenávame len jednu desatinu dojmov tohto sveta, a predsa tvrdíme, že žijeme. Kristus nás zvykol nazývať „mŕtvymi“.

„Nech si mŕtvi pochovávajú svojich mŕtvych.“ Život je intenzívne vnímanie a poznávanie skutočnosti.

Samozrejme, že od Bádateľov Pravdy nemôžeme žiadať, aby expandovali svoje vedomie alebo vykonávali exomatózu a aby vedome žili v psychickom svete, keďže nežijú vedome ani vo fyzickom svete. Vo fyzickom svete žijú presne takým istým úbohým spôsobom ako všetci ostatní ľudia.

Napríklad, ak by ste sa teraz so mnou vybrali na prechádzku, prešli by ste okolo množstva ľudí, obchodov, stromov atď. a uvideli by ste mnoho foriem a obrazov, ktoré prostredníctvom svetla zasiahnu vaše optické pole a dajú impulz vášmu materiálnemu mozgu. Na konci prechádzky sa vás opýtam, čo ste videli. Myslíte si, že dokážete popísať, čo i len jednu stotinu dojmov, ktoré ste prijali? Spomeniete si na niektoré veci, ktoré upútali vašu pozornosť. Vy ste však videli oveľa viac; zaznamenali ste tisícky vibrácií a všetky sú vpísané do vášho podvedomia. Všetko, čo vidíte, dokonca aj keď to vnímate podvedome, sa odtláča a zapisuje do vášho podvedomia.

Akými prostriedkami zaznamenávame to, čo je vôkol nás? Urobme ďalší krok vpred. Fyzické svetlo v sebe obsahuje psychické aj noetikálne svetlo. Odtlačanie alebo zaznamenávanie do vedomia sa neuskutočňuje prostredníctvom fyzického svetla, ale psychického a noetikálneho svetla, ktoré vo vedomí zanecháva obrazy.

Viete o tom, že vaša osobnosť nie je ničím iným ako celkovým súčtom vašich skúseností a vašich dojmov. Ale nie ste iba tým všetkým, ste ešte i niečím iným. Ste tým, kto si toto všetko správne alebo nesprávne interpretuje; ste tým, kto vie, ale teraz ste tým všetkým omámení a očarení.

Ale jedného dňa, keď svoje skúsenosti a dojmy budete brať na vedomie, potom budete schopní ich sami ovládať a riadiť. Cieľom Bádateľov Pravdy je dopracovať sa k Seberealizácii, čo znamená, že každý z nich sa pokúša nájsť svoje skutočné vnútorné Ja.

Boh je beztvárý a bezforemný, nikdy sa nenarodil a nezomrie. A to isté platí aj o vás. Teraz sa pozeráte na látku, na hrubú hmotu, na trojvrstvé zrkadlo nazývané hmota: psychická hmota (emócia), noetikálna hmota (myšlienka) a hmota – forma. Toto sú tri vrstvy toho istého zrkadla. Len si uvedomte, ako skreslene zachytávajú vašu formu.

Povedali sme si, že sme beztvári. Beztvarí v rámci koncepcie tvaru. Idea Človeka nie je bezforemná. Áno, je bez tela, ale nie bez formy, pretože existuje koncept foriem. Je zákonom a príčinou tvarov.

Teraz poďme bližšie k Bohu. Čo je Boh? Je Zákom, Príčinou a Úplnou Múdroťou. V človeku sa prejavuje ako intelekt prostredníctvom vlastností Mysle. Keď spomíname Myseľ, nemáme tým na mysli materiálny mozog. Materiálny mozog je iba stroj. Myseľ je Superlátka, látka, superhmota a hmota, prostredníctvom ktorej si vedomie uvedomujúce samo seba alebo vedomie neuvedomujúce samo seba vytvára vesmíry.

Pozrite sa na fyzický vesmír, všade vládne poriadok. Ak zasadíme semienko eukalyptu, nevyrastie nám pomarančovník. Alebo ak zoberieme semienka z nejakej krajiny a zasadíme ich v nejakej inej krajine, tieto nezmenia svoj druh. Každé takéto malé semienko, ktoré možno ani nedokážeme postrehnúť svojím prostým zrakom, v sebe obsahuje všetky zákony, Úplnú Múdrošť a Úplnú Moc.

Pozrime sa na spermie. Spermia, keď narazí na správne podmienky, ktoré vyhovujú jej kruhu možností a pravdepodobnosti, vytvorí pozoruhodné materiálne telo. Toto telo v sebe zahŕňa psychické i noetikálne telo a dáva nám osobnosť človeka uvedomujúcu si samu seba.

Nevravím, že sme to my, ktorí tvoríme. Ten – On –, kto sa ujíma spermie, aby prejavil entitu v čase a mieste, je večný. On stojí mimo koncept času a miesta. On je Bohom. Kristus povedal: „Hovorím vám: vy ste Bohovia a Synovia Všemohúceho.“

Toto zistíme vtedy, ak začneme vykonávať exomatózu. Momentálne to prijímame len ako myšlienku, ako logické vysvetlenie. Ale na to, aby sme pochopili, kto v skutočnosti sme, musíme počas exomatózy vyjsť zo svojho fyzického tela, ocitnúť sa v psychickom tele a začať nadobúdať schopnosti svojho psychického tela, ktoré sú v porovnaní so schopnosťami fyzického tela nekonečné.

Keď opustíme svoje psychické telo, zistíme, že sa ocitáme vo svojom noetickom tele. Ak vyjdeme zo svojho noetikálneho tela, dostávame sa do noetického sveta (vyššieho noetického sveta), ktorý vedci nazývajú Supersvetlom. My ho nazývame neuhasiteľným svetlom. Ak tam vstúpime, pochopíme, kto sme v zrkadle, ktoré nazývame vyššou noetickou Superlátkou. Tam nebudeme vidieť Juraja alebo Máriu. Tomuto bodu, prosím, venujte svoju pozornosť. Nebudete vnímať Juraja alebo Máriu ako hmotu, ale ako formu, vibráciu a sfarbenie zvuku, ktoré Juraja alebo Máriu charakterizovali počas storočí. Ten, kto ich predtým poznal, rozozná ich aj v supernoetickom svete. Ako Juraja alebo Máriu? Ak ich niekto poznal ako Juraja alebo Máriu, potom ich bude môcť identifikovať. Ak ich však nepoznal, ale je dostatočne vyvinutý, stále bude schopný v záblesku okamihu spoznať celý život Juraja alebo Márie prostredníctvom ich vedomia samých seba. Iba túto jedinú inkarnáciu? Nie, v tom istom okamihu bude môcť vidieť všetky ich predchádzajúce inkarnácie, ktoré prežili.

A tak my ako „Ja som ja“, ako ten, kto vie, ten, kto si interpretuje dojmy správne alebo nesprávne, kto hodnotí, sme bezforemní, nesmrteľní a veční.

Zopakujem, čo povedal Kristus: „Hovorím vám: vy ste Bohovia a Synovia Všemohúceho“, ale ako človek zomierate. To znamená, že meníte životné podmienky. Ako povedal Svätý Pavol: „Každý deň umieram, a predsa stále žijem.“

Kde sú teraz osemroční Juraj a Mária? Juraj sa stal mužom a Mária sa stala ženou. Juraj a Mária stále existujú, a to aj napriek tomu, že ani jediná molekula, ani jediný atóm v ich telách nezostali rovnaké. Obaja zmenili svoju formu, majú iný spôsob vnímania a prejavu. Tak ako už teraz neexistuje ani jediný atóm osemročného chlapca alebo dievčaťa v tele Juraja alebo Márie, rovnako tak po tridsiatich rokoch nebude existovať žiadny atóm v ich telách, ktorý tam existuje práve teraz, v tomto momente.

Avšak Juraj a Mária ako uvedomenia samých seba, ako centrá vedomia, zostávajú tými istými. Nezáleží na tom, či rozšíria svoje vedomie do vesmírov alebo či budú prijímať vnemy zo všetkých vesmírov, či preniknú do atómu, aby tam získali určité dojmy; oni sami osebe sú úplní. Ako vedomia samých seba sa nestanú ani menšími, ani väčšími.

Už sme si toho povedali veľa. Je potrebné, aby sme si sadli, vedome o tom všetkom popremýšľali a došli k nejakým záverom. Prostredníctvom meditácie musíme preniknúť do významu Boha, nášho skutočného Ja, dostať sa k tomu, čo sme a čo nie sme, k tomu, čo Boh je a čo Boh nie je.

K akému záveru dospejeme? Prídeme k tomu, že ak budeme využívať Myseľ na správne myslenie, budeme môcť pomocou prostriedkov – koncentrácie a kontemplácie – nadobudnúť oveľa viac schopností. Jedného dňa sa tak dopracujeme do bodu, keď už nebudeme musieť byť závislí od poznania, ktoré prijímame z vonkajšieho prostredia, z vonkajšieho sveta. Získame nové schopnosti. Sú nimi schopnosti koncentrácie, koordinácie, naladenia sa a schopnosť dosiahnuť stav jednoty. Iba jednoduchou koncentráciou na niečo, povedzme na kvet, sa kvetom staneme a v okamihu, keď svoje oči zavrieme a otvoríme, sa o tomto kvete budeme schopní dozvedieť všetko, čo sa ho týka. Týmto spôsobom sa dokážeme o čomkoľvek naučiť množstvo vecí, ktorých zistenie by si inak vyžiadalo roky štúdia. A to ešte nehovoríme o schopnosti extázy, ktorá je dokonca oveľa vyššou schopnosťou.

Jednoduchým objasnením Boha, ktoré potrebujeme študovať, je láska. Máme jej v sebe viac než dosť a prejavujeme ju. A hoci ju prejavujeme zvláštnym spôsobom, je to láska. Boh je Láska. Ak sa snažíme interpretovať, čím je láska vo všetkých jej stupňoch, dostaneme sa tak i k inému chodníku, ktorý nás povedie k Pravde. K Pravde a Svetlu sa dá dostať mnohými chodníkmi, nie iba jedným. Všetky chodníky sú však iba jednou cestou.